

Predikan 22 söndagen efter Trefaldighet 2020

Jes.2:2-5, 2 Pet.1:2-8, Joh. 12:35-43

Låt oss vandra i ljuset

Vi vet vad det är att vandra i mörkret när dagarna blir kortare och kortare och nätterna längre och längre. När vi stiger upp är det mörkt och när vi kommer hem på eftermiddagen också. När skymningen faller ser man inte längre omkring sig utan en lampa. När Jesus talar om att man inte vet vart man går om man vandrar i mörkret, så talar han om något vi alla känner till, och samtidigt om en andlig verklighet, en slags bildspråk, som inte är lika självklar. De flesta människor skulle nog tycka att det känns nästan kränkande om någon kommer och påstår att de vandrar i mörker; alltså att de är förblindade på något sätt. Ja, att vi behöver bli upplysta om en hel del saker som vi inte känner till, det kan vi hålla med om, men att vi skulle leva i ett andligt mörker, det vill vi inte gärna tänka oss. Vi lever ju i en upplyst tid brukar vi tänka, där vetenskap och kunskap har rensat ut mycket gammal vidskepelse och omoderna trosföreställningar. Och till dem anser ju många att kristendomen hör: vem kan tro på under och mirakel, på att någon skulle vara Guds Son och ha uppstått från de döda? Det känns kanske främmande i vår tid, liksom tron på Gud. Evangeliet idag säger oss att det inte var annorlunda på Jesu tid. Människor hade lika svårt då som nu att tro på något som går utöver det vanliga. Samtidigt sprids ju idag de konstigaste fördomar och konspirationsteorier med blixstens hastighet över världen på internet. Vad som är saga och sanning är verkligen inte lätt att veta.

När Jesus nu talar om att vandra i ljuset så talar han egentligen om sig själv; han är världens ljus. När han kommer gör han det för att lysa upp våra liv.

Det handlar inte om det som upplysningstiden en gång ville göra; inte om vetenskap, inte om fysik och kemi, utan om meningen med livet och insidan av tillvaron.

Och en sak är säker; det handlar inte bara om det andliga här.

Det handlar om hela livet, om kropp och själ. Ibland kan Jesus säga om en blind som han botar att han vandrar i mörker, rent bokstavligt gör han det men denna fysiska blindhet betyder också att det finns ett inre, andligt mörker där.

OM Jesus bara hade brytt dig om det rent andliga hade han knappast botat sjuka. Men det gör han och därför inser vi att det mörker han talar om handlar om det som plågar oss; sjukdom, lidande och död.

Men det handlar också om skuld, skam och förtvivlan. När Jesus säger till oss; Dina synder är förlåtna, så tar han bort ett andligt mörker som många gånger kan vara svårare än en kroppslig sjukdom.

Bitterhet och hämndkänslor kan bara botas med förlåtelse.

Profeten talar om att smida om sina svärd till plogbillar, att inte längre hata och hämnas utan leva i fred och försoning.

Det han ser framför sig är en vision om en annan värld, en ny skapelse, något som ska komma och kan komma, men vi inser nog att det är inte möjligt om inte vi människor förändras i grunden. En ny värld kräver nya människor, en ny värld förutsätter upplysning, att vi låter Guds ljus lysa in i oss och

fylla oss. ibland tänker jag så här; om alla människor efter döden kommer till Guds paradiset, till den nya världen, så skulle den snart bli som den gamla, om inte något genomgripande hände med oss. Och vi vet att Gud inte tvingar oss att bli fredliga, goda och kärleksfulla, han avkräver inte förlåtelse, men han ger den själv. Det vi inte kan göra, det kan Gud. Det är det som själva ljuset. Att vi ser att vi själva inte kan skapa denna nya värld där allt är gott och skönt och inget ont sker, där ingen lider och ingen dör. Men vi måste låta Gud göra det med oss. Vägrar vi blir vi kvar i mörkret. Det är detta Jesus talar han om när han säger att vi ska tro på ljuset när vi har ljuset. Gud har öppnat en väg till sin himmel, sitt paradiset. Och den vägen är Jesus Kristus. Han tar på sig hela världens synd och ondska, lider och dör för att försona världen med Gud, för att vi ska kunna komma in i Guds rike. Frågan är; finns det en sådan värld, finns det en himmel, en ny jord och en ny himmel som Bibeln talar om, eller är det fantasier, en dröm om en bättre men tyvärr omöjlig värld? Vi kanske snarare skulle fråga oss; vill vi att en sådan värld ska finnas? De flesta skulle nog svara ja. Och då kommer förstås följdfrågan; hur kan den bli verklighet? Många tror att vi kan fixa den själva; bättre levnadsstandard, sjukvård, demokrati, utbildning, ja all de framsteg som mänskligheten strävar efter. Men ändå ser vi att världen aldrig liknar drömmen, hur mycket vi än anstränger oss. Liksom aposteln Paulus en gång insåg att han inte kunde bli fullkomlig bara av sina egna laggärningar och sin egen duktighet, så inser vi nog att vi inte kan göra om vare sig oss själva eller världen till ett paradiset. De som har försökt har skapat motsatsen, ett helvete.

Tro på mig, säger Jesus. Tro på att det omöjliga är möjligt, tro på att Gud kan göra det vi inte kan. Dagens tema är frälsningen. Ordet frälsning kommer av "frihalsa", befria en slav från sitt halsjärn; befrielse. Befrielse från skuld och skam, befrielse från egoism och likgiltighet, befrielse från sjukdom, lidande och död. Detta kan Gud göra med oss, inte helt i det här livet, men helt och fullkomligt i det liv som fortsätter på andra sidan döden. Och att det livet existerar har många upplevt och kan berätta om. Där har de själva kunnat se, höra och känna hur Guds kärlek, frid, försoning och glädje genomströmmar allt. Och den som gör motstånd mot denna överväldigande erfarenhet, där allt strålar av det himmelska ljuset, skulle jag vilja se. Ondskan, lidandet och döden får inte plats i Guds egen värld, de måste bort för evigt, och hur många människor som vill följa med vet inte jag, men jag tror inte de är många. Samtidigt finns egentligen bara detta liv att bestämma sig; mörker eller ljus. Jesus är ganska klar med att det inte finns någon neutral zon mellan mörker och ljus där vi kan leva så utan att behöva ta ställning. Dras vi inte åt ena håller så dras vi åt det andra. medvetet eller omedvetet, Frälsningen är helt gratis, förlåtelse och frid kostar inget. Utom min egen självupptagenhet, utom det inre mörkret. Ljuset som Jesus erbjuder oss är livets mening, den inre verkligheten som vi kanske inte ser eller är medvetna om i alla lägen, men vi behöver ljuset, det är det enda vi behöver till slut. Låt oss därför vandra i ljuset, så att mörkret inte övervinner oss. Amen

